

højskole, som det ærede Medlem nævned, men det viser sig netop ved denne Skole, hvor overordentlig vanskeligt det er at faa de unge Sømænd ind under saadanne Undervisningsformer, at det kan antage en fastere Karakter. Deres Ophold ved Skolen er saa overordentlig ulige lange, at det synes meget vanskeligt at bringe det i en Gænge, der paa det nærmeste vil svare til Folkehøjskolerne. Deraf følger ogsaa Vanskeligheden for Staten ved at tage sig af denne Skole i samme Omfang. Men Spørgsmaalet har i øvrigt, saa vidt mig bekendt, været Genstand for Kultusministeriets Overvejelser for et halvt Aars Tid siden.

Det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) udtalte til Slut, at han kun ønskede et godt Resultat af denne Behandling, og i den Forbindelse var det, han advarede mig imod at forlange alt eller intet — for hvis man forlanger alt eller intet, saa faar man kun intet og fortjener kun intet, siger det ærede Medlem. Jeg maa sige, at jeg er overordentlig stærkt i Tvivl om, hvad det ærede Medlem forstaar ved et godt Resultat, hvad i det hele Oppositionen i denne Sag forstaar ved et godt Resultat, thi jeg har ikke kunnet forstaa Oppositionen anderledes end, at den finder, at den nuværende Navigatoruddannelse er tilstrækkelig, at man ikke bør skærpe Fordringerne og ad den Vej hindre Tilgangen. Ja, men saa bliver det jo efter det ærede Medlems Mening et godt Resultat, naar vi intet naar, for det vil jo sige, at vi lader det blive ved det gamle.

Jeg vil vende tilbage til de Udtalelser, jeg fremsatte i Gaar, og som det ærede Medlem fra Nyborg (Birch) er kommet tilbage til, at jeg ser saaledes paa denne Sag, at de Fremskridt, der her er Tale om, sete i Belysning af, at det er 22 Aar, siden den sidste Ordning blev truffet, og af, at de nuværende Navigatorer ikke berøres, ikke er større end, at de kan tages paa en Gang, og det, jeg udtalte i Gaar, var, at hvis man ikke i Hovedsagen kunde følge den Tendens, som dette Lovforslag har, vilde jeg fraraade, at man gjorde mere ved Sagen i denne Omgang. Det maa dog virkelig være tilstedeligt for mig at give Rigsdagen et saadant Raad, hvor man ikke tror saa nogenlunde at kunne følge Lovforslaget i dets Hovedhensigt. Det er i Sagens Interesse, at jeg anbefaler dette, det er, fordi jeg mener, at hvis vi nu efter saa stort Besvær, som dette har kostet, naar til en Ordning, som efter min Opfattelse slet ikke svarer til det, man burde naa, har vi lagt

Hindringer i Vejen for den endelige Ordning, der bør komme, og som, saa vidt jeg kan se, bør komme i væsentlig Overensstemmelse med det Lovforslag, jeg her har forelagt.

Det ærede Medlem fra Assens har fuldkommen Ret i, at selv om Udvalget var enig, hvad det nu ikke var, vilde Rigsdagen dog staa frit overfor Sagen. Ja selvfølgelig staa Rigsdagen frit overfor Sagen, det kunde aldrig falde mig ind at nægte dette, men jeg maa bestemt hævde for mit Vedkommende, at jeg har ogsaa mit Ansvar ved Behandlingen af en saadan Sag. Det forholder sig ikke saaledes, som det ærede Medlem fra Nyborg (Birch) mente, at en Minister kun har den Opgave at tilrettelægge Stoffet. Hvis en saadan Lov vedtages, har en Minister at tage Ansvaret for det, som han har ført gennem Rigsdagen og forsynet med sin Underskrift. Dette Ansvar maa det ærede Medlem ikke underkende. Det maa tilkomme en Minister at bestemme, hvor langt han kan følge en herskende Mening om en saadan Sag. Det maa tilkomme en Minister i saa Henseende ogsaa at virke til Hindring af saadanne Ting, som han ikke anser for at være gunstige, og jeg vil altsaa i Sagens Interesse være meget betænkelig ved at foretage en ganske ringe Omordning af dette Forhold — det kunde jo ikke blive mere, saaledes som den ærede Ordfører har udtalt sig. Jeg maa sige, at saa vilde jeg foretrække, at man ventede til en anden Gang, hvor man maaske kunde blive enig om noget mere.

Det ærede Medlem fra Gudme (Emil Petersen) henviste til § 32 i Lovforslaget om Sønæringen og mente, at man derved forurettede de ældre Skippere, hvis Beviser ligger forud for 1892, og tillige de nuværende Styrmande. Jeg tror, at det ærede Medlem, naar han efterser Paragraffen, vil finde, at det er et meget rimeligt Hensyn, der gennem de midlertidige Bestemmelser er taget til hele den nu bestaaende Ordning.

Det ærede Medlem fra Færøerne (A. Samuelson) fremsatte nogle, saa vidt jeg kunde overse, ikke meget betydelige Ønsker i denne Forbindelse. Jeg tror, at Lovforslagets § 18 indeholder den nødvendige Hjemmel for de Dispensationer, som det ærede Medlem muligt maatte anse for ønskelige for Færøernes Vedkommende, men jeg vil dog gerne forbeholde mig at drøfte ogsaa denne Side af Spørgsmaalet med Udvalget. Vi plejer jo ikke, at være betænkelige ved at have Undta-